

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Václava Novotného a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobkyně: **Z. L.**, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, Nad Štolou 3, Praha 7, o udělení azylu, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 22. 6. 2005, č. j. 63 Az 145/2004 – 35,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení shora označeného usnesení Krajského soudu v Ostravě, jehož výrokem I. nebyla stěžovatelka osvobozena od soudních poplatků a výrokem č. II. nebyl stěžovatelce ustanoven právní zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti stěžovatelky proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě č. j. 63 Az 145/2004 - 22 ze dne 25. 1. 2005. Tímto rozsudkem krajský soud zamítl žalobu stěžovatelky proti rozhodnutí žalovaného Ministerstva vnitra ze dne 16. 7. 2004 č. j. OAM-2349/VL-10-11-2004, kterým žalovaný zamítl žádost o azyl stěžovatelky jako zjevně nedůvodnou ve smyslu ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

V kasační stížnosti stěžovatelka namítá, že při projednání žádosti o ustanovení právního zástupce došlo k pochybení a tudíž je usnesení nezákonné. Nezákonnost stěžovatelka spatřuje v tom, že krajský soud nezjistil přesně a úplně skutkový stav věci před vydáním usnesení a nesprávně posoudil žádost stěžovatelky, důkazy, které si soud opatřil byly neúplné, rozhodnutí nevyplývá ze zjištěných podkladů. Konkrétně stěžovatelka uvedla, že ji soud ke zjištění majetkových a osobních poměrů zaslal tiskopis s výzvou. Tuto stěžovatelka řádně převzala, vyplnila a odeslala zpět. Bohužel ne doporučeně a zřejmě nebyla soudu doručena, což nemůže nijak dokázat. Učinila tak znovu kopií tiskopisu.

Současně stěžovatelka požádala o přiznání odkladného účinku.

Navrhuje, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení zrušil a žádá o ustanovení právního zástupce a osvobození od soudních poplatků.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení v souladu s ust. § 109 s. ř. s., a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Nejvyšší správní soud nejprve vážil nezbytnost rozhodnutí o žádosti o odkladný účinek kasační stížnosti. Dospěl k závěru, že o ní není třeba rozhodovat tam, kde je o kasační stížnosti rozhodováno přednostně. Navíc je žadatel chráněn před důsledky rozsudku krajského soudu režimem pobytu za účelem strpění podle § 78b odst. 1, 2 zákona o azylu (cizinec má nárok na udělení víza za účelem strpění pobytu mj., pokud žádost doloží dokladem o podání kasační stížnosti proti rozhodnutí soudu o žalobě proti rozhodnutí ministerstva ve věci azylu a návrhu na přiznání odkladného účinku - takové vízum opravňuje cizince k pobytu na území po dobu platnosti víza, která je 365 dnů; na žádost cizince odbor cizinecké a pohraniční policie platnost víza prodlouží, a to i opakovaně) – ze zákona platnost uvedeného víza zaniká právní mocí rozhodnutí o kasační stížnosti. Pozitivní rozhodnutí o žádosti o odkladný účinek by tedy nemělo z hlediska ochrany stěžovatelky žádný význam, negativní by před rozhodnutím o kasační stížnosti bránilo řádnému soudnímu řízení. Při rozhodnutí o kasační stížnosti pak je rozhodnutí o odkladném účinku nadbytečné, neboť obecně může přiznání odkladného účinku kasační stížnosti přinést ochranu jen do doby rozhodnutí o této stížnosti.

Z předloženého spisového materiálu Nejvyšší správní soud zjistil, že stěžovatelka v kasační stížnosti ze dne 11. 3. 2005, jež směřovala proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě č. j. 63 Az 145/2004 - 23 ze dne 25. 1. 2005, požádala mimo jiné o ustanovení bezplatného právního zástupce a osvobození od soudních poplatků. Na základě této žádosti krajský soud stěžovatelku dne 16. 3. 2005 vyzval, aby ve lhůtě 7 dnů ode dne doručení této výzvy zaslala soudu vyplněný formulář o osobních, výdělkových a majetkových poměrech. Výzva byla stěžovatelce doručena dne 30. 3. 2005. Protože stěžovatelka výzvě soudu nevyhověla a krajskému soudu v uložené lhůtě své majetkové poměry nedoložila, vydal krajský soud dne 22. 6. 2005 kasační stížností napadené usnesení, kterým stěžovatelce nepřiznal osvobození od soudních poplatků a neustanovil jí advokáta. V odůvodnění napadeného usnesení krajský soud konstatoval, že stěžovatelka na výzvu soudu nedoložila své osobní, výdělkové a majetkové poměry.

Nejprve se Nejvyšší správní soud zabýval přípustností podané kasační stížnosti.

Kasační stížnost směřující proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti o advokáta je obecně přípustná. Podle § 103 odst. 1 s. ř. s. je možno kasační stížnost podat pouze z vymezených

důvodů, přičemž důvod, o který se kasační stížnost opírá, musí stěžovatel v kasační stížnosti uvést (§ 106 s. ř. s.).

Stěžovatelka, ačkoli tak nečiní odkazem na konkrétní kasační důvod vymezený v ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s., uplatňuje, jak je patrné z obsahu kasační stížnosti, kasační důvod ve smyslu ustanovení § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.

Podle ust. § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. lze kasační stížnost podat z důvodu tvrzené nepřezkoumatelnosti spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, popřípadě jiné vadě řízení před soudem, mohla-li mít taková vada za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.

Pokud má stěžovatelka za to, že soud nesprávně posoudil podmínky pro zamítnutí návrhu stěžovatele na ustanovení právního zástupce, namítá tak vadu řízení před soudem.

Nejvyšší správní soud tedy usoudil, že kasační stížnost je v daném případě přípustná a dále se zabýval posouzením, zda byly pro rozhodnutí krajského soudu splněny zákonné podmínky.

Dle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem.

Dle ustanovení § 35 odst. 7 s. ř. s. ve znění platném v době vydání usnesení, navrhovatel, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to třeba k ochraně jeho práv, může předseda senátu na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát; hotové výdaje zástupce a odměnu za zastupování osoby uvedené v odstavci 2 platí v takovém případě stát.

Podle § 36 odst. 3 s. ř. s. může být na návrh osvobozen od soudních poplatků účastník řízení, který doloží, že nemá dostatečné prostředky.

Ustanovením zástupce účastníku na jeho žádost soud plní povinnost zajistit účastníkům stejné možnosti k uplatnění jejich práv dle čl. 37 odst. 2 Listiny, podle něhož má každý právo na právní pomoc v řízení před soudy, a to od počátku řízení. Ustanovení zástupce proto nezávisí na úvaze soudu, jsou-li splněny předpoklady uvedené v zákoně, je soud povinen takové žádosti účastníka řízení vyhovět. Žadatel je naproti tomu povinen soudu prokázat věrohodným způsobem své majetkové a sociální poměry.

Z ustanovení § 35 odst. 7 s. ř. s. plyne, že účastníku lze ustanovit usnesením zástupce tehdy, jestliže jsou splněny současně dvě podmínky: 1) jde o účastníka, u něhož jsou dány předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, 2) jestliže je to třeba k ochraně jeho zájmu. Obě tyto podmínky musí být splněny současně. Splnění pouze jedné z podmínek uvedených v § 35 odst. 7 s. ř. s. nepostačuje pro závěr o povinnosti soudu ustanovit advokáta v řízení o kasační stížnosti.

K posouzení naplnění podmínek pro osvobození od soudních poplatků je třeba součinnosti účastníka, který musí doložit, že nemá dostatečné prostředky.

Jak vyplývá ze spisového materiálu stěžovatelka tuto nezbytnou součinnost neposkytla, neboť na výzvu krajského soudu stran doložení osobních a majetkových poměrů ve lhůtě

soudem stanovené, nereagovala. Tvrzení stěžovatelky, že majetkové poměry soudu zaslala, nikoli však doporučeně, není doloženo žádnými důkazními prostředky a je v rozporu se spisovým materiálem. Sama stěžovatelka připouští, že se nachází v důkazní nouzi a své tvrzení není schopna nijak doložit. Předmětnou námitku neshledal tedy Nejvyšší správní soud opodstatněnou, když její konstatování zůstalo pouze v rovině tvrzení.

Za této situace nelze než uzavřít, že v postupu Krajského soudu v Ostravě, ani v napadeném usnesení tohoto soudu, nebylo shledáno pochybení, jež má na mysli ustanovení § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Nejvyšší správní uzavírá, že nečinností stěžovatelky, která na výzvu soudu nedoložila své majetkové poměry, nebylo možno podmínku předpokladu pro osvobození od soudních poplatků přezkoumat, což ve svých důsledcích znamená, že předpoklady pro osvobození od soudních poplatků nesplnila a nebylo ji možné dle dikce ustanovení § 35 odst. 7 s. ř. s. ustanovit zástupce – advokáta pro řízení o kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud tedy za této situace neshledal kasační stížnost stěžovatelky důvodnou, a proto ji podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení rozhod Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Protože žalovanému v tomto stádiu řízení žádné náklady nevznikly a stěžovatelka nebyla v řízení úspěšná, bylo rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. února 2006

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu